

Publicerad 2007-05-13 12:14 av legolas

Ibland är det svårt, mycket svårt.

EN ÅNGESTBÅT.

En fågel tittar ner och ser en mäktig flod
och ett vattenfall till vänster. Han ser också
en roddbåt en bit ifrån vattenfallet. I den
sitter en ensamman och ror för sitt liv.
Den mannen är jag. Jag är dock inte ensam i
båten. Med mig har jag också :
sorgen - livsledan - vreden och svedan.
Fruktar av ett liv fullt av självberägeri.
Jag har alltför ofta tittat ner i marken och
ej sett livet för vad det är. Detta är ingen,
lätt båt att sitta i. Men trots att jag ibland slutar
och ro, så har jag inte gett upp. Ni förstår;
längs stränderna så ropas det, och livbojar
slängs ut. De når ännu inte fram. De är utkastade
av medkänsla, kärlek och livslust.
Jag kan ännu inte bryta strömmen, utan ligger
kvar mitt i floden. Men jag har inte gett upp,
trots att jag sitter här på sängkanten och
gungar fram och tillbaka med ångesten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren legolas med Poeter.se id #14494 innehar upphovsrätten